

czenie", zaś po wyrazie „główną” przecinek zastępuje się kropką.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

130.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o opodatkowaniu tłuszczów.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. (1) Przez nazwę „tłuszcze” rozumie się produkty, składające się z substancji tłuszczowej, otrzymane drogą przeróbki tkanek zwierzęcych lub roślinnych, mające w temperaturze + 15° C konsystencję mazistą lub stałą.

(2) Przez nazwę „oleje” rozumie się takie same produkty, mające w temperaturze + 15° C konsystencję płynną.

Art. 2. (1) Podlegają opodatkowaniu według ustawy niniejszej następujące tłuszcze tak wyrobu krajowego, jak sprowadzane z zagranicy lub w. m. Gdańska:

1) tłuszcze roślinne (kokosowy, palmowy i inne) o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych poniżej 2,5%;

2) tłuszcze zestalone (utwardzone), a zawierające poniżej 2,5% wolnych kwasów tłuszczowych;

3) tłuszcze mieszane, t. j. mieszaniny tłuszczów, wymienionych w pkt. 1) i 2), oraz mieszaniny tych tłuszczów z innymi tłuszczami i olejami pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego, jako też wszelkie inne sztuczne tłuszcze mieszane jadalne (margaryna, sztuczny smalec i t. p.).

(2) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu określa w razie wątpliwości, czy dany produkt podlega opodatkowaniu w myśl ustawy niniejszej.

Art. 3. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń:

1) zwalniać z pod opodatkowania, przewidzianego w ustawie niniejszej, niektóre rodzaje tłuszczów z pośród objętych przepisami art. 2;

2) objąć tem opodatkowaniem oleje, zarówno pochodzenia roślinnego, jak i zwierzęcego, oraz inne tłuszcze zwierzęce lub roślinne, niewymienione w art. 2.

Art. 4. Tłuszcze i oleje, które są lub będą objęte opodatkowaniem w myśl art. 2 i 3, będą

oznaczane w dalszej części ustawy niniejszej nazwą: „artykuły podlegające opodatkowaniu”.

Zwolnienie od podatku.

Art. 5. Wolne są od podatku artykuły, podlegające opodatkowaniu, wywożone zagranicę lub na obszar w. m. Gdańska; Minister Skarbu ustala w drodze rozporządzenia warunki stosowania tego przepisu.

Wysokość podatku.

Art. 6. (1) Wysokość podatku od artykułów, podlegających opodatkowaniu, wynosi 50 gr od 1 kg.

(2) Tłuszcze lub oleje, od których podatek został już pobrany, użyte do produkcji mieszanin, wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt. 2), nie podlegają powtórnemu opodatkowaniu w tych mieszaninach, na warunkach, które ustala Minister Skarbu.

(3) Od powyższego podatku nie będzie pobierany 10% dodatek do podatków pośrednich.

Obowiązek uiszczenia i termin płatności podatku.

Art. 7. (1) Do uiszczenia podatku od artykułów, podlegających opodatkowaniu, obowiązany jest wytwórca. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje z chwilą wydania produktów z wytwórni do wolnego obrotu; podatek powinien być uiszczony nie później niż w chwili wydania produktów z wytwórni.

(2) Przy przywozie z zagranicy artykułów, podlegających opodatkowaniu, do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu przepisów celnych. Podatek wymierza się i pobiera jednocześnie z należnościami celnymi na podstawie wyniku rewizji celnej.

(3) Od artykułów, podlegających opodatkowaniu, przywożonych z obszaru w. m. Gdańska, obowiązana jest uiszczyć podatek osoba, dla której wedle dowodów przekazowych przeznaczona jest przesyłka. Przekazywanie artykułów, podlegających opodatkowaniu, odbywa się według postanowień umownych polsko-gdańskich. Wydanie odbiorcy przekazanej przesyłki może nastąpić dopiero po uiszczeniu podatku.

(4) Sposób pobierania podatku ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Odpowiedzialność rzeczowa za podatek.

Art. 8. Artykuły, podlegające opodatkowaniu, może władza skarbowa — w razie nieuiszczenia od nich podatku przy wprowadzaniu do wolnego obrotu — zająć bez względu na prawa osób trzecich celem pokrycia należności podatkowej. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy osoby trzecie nabyły swe prawa w dobrej wierze.

Przedawnienie.

Art. 9. (1) Prawo żądania zwrotu podatku nie należnie pobranego przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia uiszczenia podatku.

(2) Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został dokonany, czy przez zatajenie wstrzymany, przedawnia się z upływem lat 5, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego. Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową w celu ściągnięcia należności podatku, wymierzonego lub zatajonego.

Właściwość orzecznictwa.

Art. 10. Orzekanie o należności i wymiar podatku należy do kompetencji władz skarbowych.

Zaległości podatkowe.

Art. 11. (1) Ściągnięcie nieuiszczonego w terminie podatku wraz z odsetkami od zaległości następuje w trybie administracyjnym przez władzę skarbowe w drodze zajęcia i sprzedaży znajdujących się w wytwórni zapasów artykułów, podlegających opodatkowaniu, bez względu na jakiekolwiek prawa osób trzecich, oraz w drodze zajęcia i sprzedaży wszelkiego innego majątku przedsiębiorcy, obowiązującego do uiszczenia podatku.

(2) Minister Skarbu uprawniony jest do umarzania nieściągalnych należności z tytułu podatku.

Kontrola Skarbowa.

Art. 12. (1) Minister Skarbu jest uprawniony do wydawania w drodze rozporządzeń przepisów normujących:

1) urządzenia wytwórni artykułów, podlegających opodatkowaniu dla celów kontroli skarbowej, oraz kontrolę nad wytwarzaniem tych artykułów;

2) magazynowanie tych artykułów w wytwórniach;

3) opakowywanie ich i sposób wprowadzania do obrotu;

4) prowadzenie ksiąg obrachunkowych przez wytwórnie artykułów, podlegających opodatkowaniu;

5) warunki obrotu artykułów, podlegających opodatkowaniu i

6) kontrolę nad obrotem artykułów, podlegających opodatkowaniu.

(2) Przepisy w sprawach, objętych pkt. 1) i 5) ust. 1, wydaje Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

(3) Przepisy ust. 1 nie naruszają w niczym przepisów, wydanych na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

Art. 13. (1) Nad wytwórniami artykułów, podlegających opodatkowaniu, będzie roztoczony nadzór skarbowy.

(2) Jeżeli przedsiębiorca nie kieruje osobiście wytwórnią, obowiązany jest ustanowić zastępcę i zawiadomić o tem władzę skarbową.

(3) Przedsiębiorca wytwórni lub wskazany przez władzę skarbową zastępca obowiązany jest udzielać organom władz skarbowych wszelkich informacji oraz pomocy przy wykonywaniu czynności urzędowych, tudzież okazywać prowadzone w przedsiębiorstwie księgi obrachunkowe.

(4) Władza skarbową może zażądać usunięcia pracownika, który popełnił nadużycie na szkodę Skarbu Państwa lub w popełnieniu tegoż współdziałał.

(5) Jeżeli na żądanie władzy skarbowej ustanowienie zastępcy lub usunięcie pracownika przedsiębiorstwa nie nastąpi w ciągu dni 14, władza ta może zarządzić wstrzymanie ruchu wytwórni.

(6) Szczegółowe przepisy co do wykonania przepisów ust. 1—5 wydaje Minister Skarbu.

Art. 14. (1) Przedsiębiorca wytwórni artykułów, podlegających opodatkowaniu, obowiązany jest dostarczyć do użytku urzędników skarbowych, kontrolujących wytwórnię, pomieszczenia potrzebnego do załatwienia czynności kancelaryjnych; pomieszczenie to powinno się znajdować w obrębie wytwórni i być zaopatrzone w niezbędne urządzenia i przybory kancelaryjne.

(2) Ministerstwo Skarbu może poddać poszczególne wytwórnie stałemu nadzorowi skarbowemu na warunkach przez siebie ustalonych. W takim przypadku przedsiębiorca wytwórni obowiązany będzie na zarządzenie Ministerstwa Skarbu dostarczyć bezpłatnie urzędnikom skarbowym, powołanym do wykonywania stałego nadzoru, mieszkań w obrębie wytwórni wraz z opałem i oświetleniem.

(3) W przypadku, gdy stały nadzór będzie ustanowiony w wytwórni w następstwie stwierdzonych tam nadużyć na szkodę Skarbu Państwa, koszty stałego nadzoru ponosi przedsiębiorca wytwórni.

(4) O przydatności pomieszczeń decyduje władza skarbową.

Sprawdzanie zapasów.

Art. 15. (1) Znajdujące się w wytwórni zapasy artykułów, podlegających opodatkowaniu, będą sprawdzane przez władze skarbowe.

(2) Minister Skarbu wydaje przepisy, dotyczące sposobu sprawdzania zgodności stanu zapasów z danymi, ujawnionymi w księgach kontrolnych, oraz opodatkowania ubytków i zarachowania nadwyżek zapasów, a nadto określa warunki zwalniania przedsiębiorstwa od odpowiedzialności podatkowej za stwierdzone ubytki.

Przepisy karne.

Art. 16. Do przestępstw, wymienionych w ustawie niniejszej, stosuje się przepisy ustawy karnej skarbowej.

Art. 17. (1) Kto wyrabia artykuły, podlegające opodatkowaniu, bez potwierdzenia odbioru zgłoszenia lub bez uzyskania koncesji (art. 7 lub 12 prawa przemysłowego), podlega karze pieniężnej w wysokości od pięćdziesięciokrotnej do stukrotnej kwoty

podatku, przypadającego od wyrobionych produktów, a co najmniej w kwocie 1000 złotych. Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

(2) Tej samej karze podlega, kto wyrabia artykuły, podlegające opodatkowaniu, pomimo wstrzymania ruchu wytwórni (art. 13 ust. 5 ustawy niniejszej).

(3) Przepis art. 126 prawa przemysłowego w zakresie, unormowanym w ust. 1 artykułu niniejszego, nie ma zastosowania.

Art. 18. (1) Kto zataja zapasy artykułów, podlegających opodatkowaniu, wyrobionych w wytwórni, uruchomionej z zachowaniem ustawowych przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnej kwoty podatku, przypadającego od zatajonej ilości produktów, co najmniej jednak w kwocie 100 zł. Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

(2) Za zatajenie w rozumieniu ust. 1) uważa się w szczególności zamagazynowanie wyrobionych produktów w lokalu na ten cel nieprzeznaczonym, albo niezapisanie złożonych w magazynie produktów do księgi obrachunkowej w przepisowym czasie.

Art. 19. Kto bez zachowania przepisami wymaganych warunków:

1) wydaje lub wywozi artykuły, podlegające opodatkowaniu, z wytwórni,

2) pozostawia w kraju artykuły, podlegające opodatkowaniu, przekazane urzędowo do wywozu poza obszar obowiązywania ustawy niniejszej, podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego podatku.

Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

Art. 20. Kto w związku z przywozem, wywozem lub przewozem artykułów, podlegających opodatkowaniu, narusza przepisy w obrocie towarowym z zagranicą lub z w. m. Gdańskiem, podlega karom, ustanowionym w ustawie karnej skarbowej za takie same przestępstwa w stosunku do innych towarów.

Art. 21. Kto sprzedaje lub posiada w obrocie handlowym artykuły, podlegające opodatkowaniu, wprowadzone do obrotu bez zachowania obowiązujących przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnej kwoty podatku od tych produktów, co najmniej jednak w kwocie 50 zł. Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

Art. 22. Kto narusza inne przepisy ustawy niniejszej lub wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze, podlega karze pieniężnej porządkowej do 2.000 zł.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 23. (1) Zapasy artykułów, podlegających opodatkowaniu, w ilościach powyżej 100 kg, jakie w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej będą się znajdowały na składach poza magazynami wytwórni oraz u sprzedawców, jak również w przedsiębior-

stwach, używających artykułów, podlegających opodatkowaniu, do wyrobów spożywczych, podlegają w całości opodatkowaniu według stopy podatkowej, określonej w art. 6 ust. 1; posiadacze takich zapasów obowiązani są w tym celu zgłosić je do opodatkowania pisemnie w dwóch egzemplarzach kontroli skarbowej w ciągu 10 dni po wejściu w życie ustawy niniejszej.

(2) Szczegółowe przepisy w sprawie wykonania przepisów ust. 1 wyda Minister Skarbu.

(3) Kto wbrew przepisom ust. 1 zaniecha zgłoszenia zapasów artykułów, podlegających opodatkowaniu, podlega karze, przewidzianej w art. 18.

Art. 24. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 25. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

131.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego.

Art. 1. (1) W myśl art. 12 statutu Banku Polskiego (załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 966) zatwierdza się uchwałę Zwyczajnego Walnego Zebrania Akcjonariuszów Banku Polskiego z dnia 26 lutego 1935 r., dotyczącą zmian artykułów 7, 8, 13, 14, 21, 38, 44 i 55 statutu Banku Polskiego.

(2) Tekst zmienionych artykułów podaje się jako załącznik, stanowiący integralną część ustawy niniejszej.

Art. 2. Art. 18, 26 i 63 załącznika do ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 171) uzupełnia się w sposób następujący:

1) w art. 18 w ust. 1 po wyrazach: „może wykonywać” wstawia się wyraz „swoje”;

2) w art. 26 dodaje się nowy ustęp, jako ustęp trzeci, treści następującej: „Ustępujący członkowie Rady mogą być wybrani ponownie.”;

3) w art. 63 w pkt. b) po wyrazach: „na giełdach” wstawia się wyraz „polskich”.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 113, poz. 966) z uwzględnieniem zmian, wpro-